

BLISKOWAĆ SIĘ (6) *vb impf*

się (5), się (1).

Tekst nie oznacza pochyleń; prawdopodobnie wszystkie samogłoski jasne (tak w -ować).

inf bliskować się (5). ◊ [*praes* 3 sg się bliskuje.] ◊ *con* 3 sg *m* by się bliskował (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

1. *praw. Dochodzić dziedzictwa prawem „bliskości”* (6) : Nad to Vtciwy Brofzk Kurk [...] przyfliubil fąm od liebie i potomstwa swego pokoi także wieczny, za pytaniem í prawa, iefliby fię iakimkolwiek obyczaiem blifkowac chcial. *ZapKościer* 2, 74.

bliskować się czego: kto fię tego blifkowac będzie chcial tedy i dlug i wydatek [...] będzie powinięń iemu nadgrodzic *ZapKościer* 5v.

bliskować się do czego (2): a druga czorka Zophia y ynnye do thego nycz nyemayą, albo yefzly by fzeę kto blyfkował do thego Soltifztwa *ZapKościer* 35v, 54v.

Szereg: »bliskowac się albo spierać«: yesly fzebi fze by chczely blifczowacz albo spyeracz: ty włoki: a by terafz stanyęli *ZapKościer* 64v.

2. [*Zbliżyć się [komu]*: Iáko trawá kwiát polny [...] Ták tefz Człowiek zagynie/ Koync fię mu blifkuie. *Krofej* L5v.]

BZ